

Další já

Po rozvodu jsem neměla kam jít. Byla jsem jen já a ulice. Ach, a dvě rudé hvězdy, které zářily na obloze i v nejjasnější den. Nikdo nevěděl, co jsou zač a jak se přiblížily. Prostě se to stalo zničehonic.

Někteří lidé byli přesvědčení, že jsou to jen dvě umírající hvězdy. Že červená barva je znamením smrti. Ale já... nedokážu to popsat, měla jsem z nich velmi zvláštní pocit. I když jsem byla utisklá jako uhlík, který se jednoho dne stane diamantem, cítila jsem podivné ozvěny posunu. Věděla jsem, že se něco změní. Ale nedokázala jsem říct, co přesně.

Možná jsem byla jen zničená z předchozího manželství. Nebo už jsem začínala bláznit. Ať to bylo cokoli, věděla jsem, že ty dvě červené hvězdy jsou odpovědí.

Divočina

Pozorovala jsem tři divoké bestie,
skrze poušť tančily.

A syčely.

A řvaly.

A jedna s druhou si hrály.

Pod měsíčním svitem
objevil se šaman.

Bestie v poušti na zem se posadily,
jakmile hlas jeho je zkontil.

Kolem ohně,
v tom indiánském létě,
nazí lidé tančili
a svobodu divočiny slavili.